7de JAARGANG. CURAÇAO DEN 19n APRIL 1890 N° 329

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

Bismarck afgetreden.

—o—

Wat drie, vier jaar geleden geheel Europa wellicht op de been zou hebben gebracht en nu als een gewone gebeurtenis bijna voorbijgaat; wat in duitsche staatkundige kringen sinds lang te gemoet gezien en weinige dagen geleden door onze telegraaf als een feit werd gemeld, — dat is in de vorige maand inderdaad geschied: de zon, die bijna een kwart ceuw in vollen glans aan Europa's staatkundigen hemel schitterde is ondergegaan.

Het aftreden van prins Bismarck is thans een voldongen feit. Den 20 Maart, Donderdagmiddag om drie uur zijn hem door den luitenant-generaal Halmcke en den geheimraad Lucanus, de hoofden van het militaire en burgerlijke kabinet, twee brieven van den keizer overhandigd, waarin zijn aanvraag om ontslag wordt aangenomen.

Deze twee brieven, welk door den *Reichsanzeiger* worden meegedeeld, luiden al volgt:

Mijn beminde prins!

Met diepe verslagenheid heb ik uit uw verzoek van den 18den dezer maand gezien, dat gij het besluit genomen hebt, uit de betrekkingen te scheiden, waarin gij sedert lange jaren met onovertroffen succes zijt werkzaam geweest. Ik had gehoopt, dat het denkbeeld, van u te moeten scheiden, bij ons leven geen punt van overweging had moeten uitmaken. Wanneer ik desniettemin, in het volle bewustzijn der ernstige beteekenis van uw aftreden, nu toch genoodzaakt ben mij met dat denkbeeld vertrouwd te maken, doe ik dit met innige droefheid, maar tevens in het stellige vertrouwen, dat de inwilliging van uw verzoek er toe bijdragen zal, uw voor het vaderland onbetaalbaar leven en uwe krachten zoo lang als slechts mogelijk is te ontzien en te bewaren. De redenen, door u voor uw besluit aangevoerd, overtuigen mij dat verdere pogingen, om u tot het terugnemen van uw verzoek over te halen, geenerlei kans van slagen hebben. Daarom voldoe ik aan uwen wensch, terwijl ik u hierbij het aangevraagde ontslag uit uwe betrekkingen van rijkskanselier, van president van mijn staatsministerie en van minister van Buitenlandsche Zaken in genade, en in het vertrouwen verleen, dat uw raad, uwe werkzaamheid, uwe trouw en uwe toewijding ook in de toekomst mij en het vaderland niet zullen ontbreken.

Ik heb het als eene der zegenrijkste beschikkingen in mijn leven beschouwd, dat ik bij mijne aanvaarding der regeering u als eersten raadsman aan mijne zijde had. Wat gij voor Pruisen en Duitschland verricht en bereikt hebt, wat gij voor mijn Huis, voor mijne voorvaderen en voor mij geweest zijt, zal bij mij en bij het Duitsche volk in dankbare en onuitwischbare herinnering blijven. Doch ook in het buitenland zal uwe wijze en krachtige vredespolitiek, welke ik ook in het vervolg uit volle overtuiging vast besloten ben tot richtsnoer mijner handelingen te maken, steeds met roemvolle waardeering worden herdacht. Uwe verdiensten naar volle waarde te beloonen, staat niet in mijne macht. Daarom moet ik er mij mede tevreden stellen, de verzekering te geven van mijnen onuitwischbaren dank en dien des vaderlands. Als een teeken van dien dank verleen ik u de waardigheid van hertog van Lauenburg; ook zal ik u mijn levensgroot portret doen toekomen.

God zegene u, mijn beminde prins, en schenke u nog vele jaren van een ongestoorden en door het bewustzijn van een met trouw vervulden plicht verhelderden ouderdom! Bezield met deze gevoelens blijf ik uw ook in de toekomst innig toegenegen en dankbare keizer en koning

WILHELM R,

Berlijn, 20 Maart 1890.

Aan
Prins von Bismarck.

Ik kan u niet uit uwe betrekkingen zien heengaan, waarin gij zoovele jaren achtereen voor mijn Huis zoowel als voor de grootheid en het welzijn des vaderlands hebt gewerkt, zonder ook als legerhoofd met innige dankbaarheid de onuitwischbare verdiensten te gedenken, welke gij ten aanzien van mijn leger verworven hebt. Met verzienden blik en ijzeren wilskracht hebt gij mijnen in God rustenden grootvader ter zijde gestaan, toen het in moeilijke dagen gold de noodzakelijk geachte reorganisatie onzer strijdkrachten tot stand te brengen; gij hebt de wegen helpen banen, waarlangs het leger met Gods hulp van overwinning tot overwinning gevoerd kon worden. Met heldenmoed hebt gij in de groote oorlogen als soldaat uwen plicht gedaan, en sedert, tot op den huidigen dag, zijt gij met rusteloozen ijver en zelfopoffering bereid geweest uwen ganschen persoon te geven, om voor ons volk de van de vaderen geërfde weerbaarheid te behouden en daardoor een waarborg te verschaffen voor het genot van de weldaden des vredes. Ik weet één te zijn met mijn leger, als ik den wensch uitspreek, dat de man, die zooveel groots gewrocht heeft, ook in het vervolg voor het leger in den hoogsten rang behouden moge blijven. Daarom benoem ik u tot generaal-opperbevelhebber der cavalerie met den rang van generaal-veldmaarschalk, en ik bid God dat gij in dit eereambt nog vele jaren voor mij behouden moogt blijven.

Berlijn, 20 Maart 1890.

WILHELM R.

Aan
den generaal der cavalerie Prins Bismarck.

Na het lezen dezer beide brieven, hoeveel eervols zij ook mogen bevatten, zal menigeen met weemoed wellicht den grooten kanselier herdenken, die onder zooveel dankbetuigingen ontslagen wordt. Er ligt iets tragisch in het stille heengaan van den man, die vier en twintig jaren lang Europa aan zijn voeten zag; die door een verziende blik en koele berekening geen enkele gelegenheid ontsnappen liet, om de macht van zijn land te vergrooten; die in aanzien hooger en hooger steeg, wijl de gelukkigste uitslag steeds zijn arbeid bekroonde en die nu ten toppunt van grootheid en macht gestegen zich genoodzaakt ziet daarvan af te dalen als een gewoon sterveling, na eerst, in den jongsten verkiezingsstrijd, een nederlaag geleden te hebben, als de geschiedenis maar weinige heeft aan te teekenen.

Daar was een verschil gerezen tusschen den keizer en den kanselier. Geen verschil over uit te voeren plannen, zij het dan ook gewichtige. Geen verschil over de oplossing van het arbeidersvraagstuk of de intrekking van het kabinets-order van 1852. De grond van het verschil lag dieper, lag in beginselen. Verzadigd van zijn roem wenschte de kanselier in de toekomst niets meer, dan te behouden en te bevestigen wat hij tot stand had gebracht. Jong en werkzaam streeft de keizer naar groote daden. Ondanks zijn bijwijlen plotseling doortasten bleef de kanselier zijn sinds jaren politiek standpunt bewaren en geloofde hij in de kracht der oude middelen, die hij reeds zoo dikwerf met wonderbaar gevolg had toegepast. De keizer heeft in zijn tijd een anderen blik geslagen. Nieuwe tijden, meent hij, eischen nieuwe zorgen. Om het schip van Staat te sturen door ongekende wateren, wordt een nieuwe stuurmanskunst gevorderd. Godsdienstzin, godsdienstvrede en maatschappelijke hervorming, om den storm van het socialisme te keeren en Duitschland op een vasteren grondslag te bouwen, dat is het programma van den keizer, dat weinig verschilt van het programma van het Centrum.

Meermalen in zijn leven heeft de kanselier het pad willen betreden, dat nu de Keizer inslaat, maar immer trad hij terug. En zie, nu de eischen van het centrum, waarvoor het zooveel jaren streed, der vervulling zoo nabij zijn en de keizer met vasten voet den weg opgaat, die hij steeds had vermeden, nu treedt hij af en laat een nieuwe politiek aan nieuwe krachten over.

Bismarck gaat heen, en bij de groeve, waarin zijn politiek leven nederdaalt, wordt menige trek in herinnering gebracht, die den meester teekent.

Wie kwam den reus inderdaad nabij? Zijn naam alleen, zegt de *Moniteur de Rome*, gold een leger. Zijn prestige, zijn leven zoo rijk aan roem, zijn dagelijks toenemend gezag schonk aan Duitschland dien overwegenden invloed op de wereldgebeurtenissen der laatste vijf en twintig jaren. Zijn ijzeren hand trok, om iets te noemen, het onmogelijk gebouw op van het Drievoudig

---

FEUILLETON.

CAS DI BENEFICENCIA
DI
Sinte Cathrijne na Gent.
1362.

Continuación i Conclusión.

II

Capítulo di colegio di Sint Baaf, presidí pa abad Sint Pieter, tabata reuní casi toer día, afin di huzgá e hecho horrible. Parientenan di Alijns a bini na gran número i nan tabata exigí venganza. Nan partidarionan tabata poderoso i nan tabata desafía hinter mundo cristian di declará, si no tin profanación di Magestad di Díos i deshonra di Santa Religión, si nan no ta na nan derecho di exigi sanger pa sanger. E Rymernan di nan banda también tabatin un partida respetable, i nan a demoestrá koe ta e víctima mes a atacá promer; koe Simón tabata obligá di defendé su mes, i koe él no a haci uso di su espada, sino pa salva su vida; koe e templo tabata verdaderamente profaná, ma koe Simón no a elihí e lugar ayí voluntariamente, pasobra ta Hendrik a embistiéle, sin koe él tabatin ningún sospecha ni ningún idea mala.

Opinión dje canónigonan tabata dividí. Algún di nan tabata kier a hustificá Alijns, declarando e asesino culpable di lesa-magestad di Dios, i di entreguéle na tribunal di mundo, afin koe él sea castigá di un manera egemplar; otro di nan tabata pretendé koe e excusa di Simón no mester ta rechazá, koe él a doena prueba di gran arrepentimiento den prisón, i koe hasta él a yorá e morto deplorable di su enemigo; koe dj' asina modi mester doenéle gracia. E abad di Sint Pieter a manda cerá inmediatamente Sint-Jans kerke i él a keda encargá di su purificación; ma maské com él tabata apoyá pa e Santo abad di Sint Baaf, él no por a lográ di trocé e canónigonan di acuerdo. Alijns i Rijmernan a keda persisti riba nan derecho i bien pronto hinter población a mescléle den e desunión amarga.

Ocho anja largo e cuestión a dura, i Gent a presenciá varios accionnan dolorosa di su jioenan. Durante toer e tempoe Simón a keda cerá. Un hokki frio tabata su prisón; na altura di mei pía tabatin un vara di heroe hinca di un muraya na otra, i ta na e vara koe nan a cadená Simón su dos píanan. Duele i remordimiento a yená su corazón awor, na lugar dje odio koe promer ayá tabata alimenta su pecho; ma tabata un remordimiento koe lo sirbi pa su salvación.

Sinceramente él a confesá toer su picar coe e abad di Sint Pieter, i él a hací penitencia rigurosa ....

Entretanto e promer rabia di hinter stad a kita poco poco fó di Simón Rym, i él a cai riba e Amalia, e moza infiel. Toer hende a coeminsá comprendé i nan tabata papia públicamente, koe ta e moza vana ta únicamente la causa dje guerra sangriente di amor den e dos rivalnan; koe ta su coquetería i su corazón infiel, su trato deshonrado a inspirá odio den alma dje dos hobennan koe semper tabata bon cristian; — koe ta él só anto ta e grandísima culpable.

E capítulo también a birá poco poco dje mes opinión ayí, i e abad di Sint Baaf a empleá toer medio pa caba e asunto di un manera satisfactoria. El a deseá koe Alijnsnan desistí di nan exigencia sangriente i contentá nan coe un castigo más lihé; anto e Rijmernan di nan banda lo someté nan gustosamente n' éle, i dje modi ayí e desunión general i e continuo escandalo lo ta kitá coe un sacrificio di banda banda. No tabata fácil pa lográ esai; ma e hómber santo no a ripará nada, él a haci masja bon obra i hopi penitencia, afin koe pa intercesión di su patrón Sint Bavo por bini un fin na e pleito funesto.

Ta te na anja 1362 koe él a lográ esai.

III

Atrobé tabata un dia domingo, i e capítulo tabata reuní. E canónigonan tabata sintá solemnemente den un medio círculo, afin di nan pronuncia sentencia den e asunto di Rijm i Alynsnan. Representantenan dje dos familia tabata pará cada un banda dje mesa, camina e abad di Sint Pieter tabata sintá meimei di abad di Sint Baaf, di superior di Sint Janskerke, i e dos secretarionan privá.

E abad di Sint Pieter tabata un anciano venerable, i su fisionomía tabata

Verbond. Hij wist de belangen van drie volken, op den bodem van wier hart de oude wrok nog niet was uitgedoofd, te verbinden: Italië met Oostenrijk; Oostenrijk met Duitschland. En waar met den dag nieuwe moeilijkheden rezen om de voltooiing van dat reuzenwerk te verhinderen of later nieuwe gevaren met onverwerping dreigden, daar stond hij om die moeilijkheden uit den weg te slaan, die gevaren te bezweren. Wel mocht hij, na den beker des roems tot den bodem geledigd te hebben zich verzadigd achten.

En met dat al was Bismarck niet gelukkig. Daar was veel bitterheid in dien beker. Beter dan iemand wist hij, dat zijn werk niet blijvend zou zijn, wijl het kansberekening was, die bij de minste onvoorzichtigheid kan falen: wijl de hoogere beginselen vooral, die hun laatsten steun vinden in God en Zijn wetten, niet altijd werden geëerbiedigd. Die hem van nabij mochten naderen hebben meermalen een droeven trek om zijn lippen bespeurd, welke die bitterheid verried. Men wijst op het portret, dat Leubach van hem schilderde, waar deze den kanselier weergeeft, wandelende in de tuinen van Friederichsruhe en met melancholischen blik de vlucht der vogelen nastarende. Hoeveel aantrekkelijks ligt er in dat goedig gelaat! Maar hoe droevig plooien zich ook die diepe voren om den mond en op dat hooggewelfde voorhoofd! Lenbach heeft op dat oogenblik den Kanselier in het hart gezien. Die de goddelijke wetten niet kiest tot richtsnoer der menschelijke: die den strijd aanbindt tegen God en Zijn Gezalfde, die vindt bitterheid in den beker des roems, die ziet tevredenheid en rust voor zijn aangezicht wegvlieden.

Zal in den lusthof van Friederichsruhe de misstap op kerkelijk-politiek gebied worden uitgewischt?

Dan eerst zal er tevredenheid wonen in het verblijf van den ijzeren kanselier en een onverstoorbare, welverdiende rust volgen na den reuzenarbeid!

INGEZONDEN.

Geachte Heer Redacteur,

Met genoegen kan de ondergeteekende UEd. berichten, dat door den Wel Edel Gestrengen Heer Commandant van Z. M. oorlogsschip zulke afdoende maatregelen genomen zijn dat de wanordelijkheden, waarover in een vorig schrijven geklaagd werd geheel en al hebben opgehouden.

Wanneer wij hier door dezen in 't openbaar onzen dank daarvoor betuigen, weten wij de tolk te zijn van velen onzer ingezetenen, die door de genomen maatregelen voor immer, hopen wij, uit een zorgwekkenden toestand zijn bevrijd.

Hoogachtend

UEds. Dienaar

P.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

De zitting van den Kolonialen Raad, op Donderdag-avond gehouden werd door den H. E. G. Heer Van den Brandhof met de volgende rede gesloten:

„Alvorens deze zitting van den Kolonialen Raad te sluiten, de laatste welke ik de eer heb gehad te presideeren, wensch ik een kort woord tot U, mijne heeren! te richten.

Het is heden juist zeven en een half jaar geleden, dat ik het bestuur over de kolonie heb aanvaard, en dat ik, in eene plechtige vergadering van dezen raad, de verklaring aflegde: "dat het mijn innige wensch en bede was, voor deze kolonie in alle opzichten een goed Gouverneur te mogen zijn."

Nu het Zijner Majesteit onzen geëerbiedigden Koning, heeft behaagd mij, op mijn verzoek, een eervol ontslag als Gouverneur van Curaçao te verleenen, en ik het bestuur binnen kort zal nederleggen, komt van zelve de vraag op de lippen "in hoever zijn die wensch en bede tot vervulling gekomen?"

Het antwoord op die vraag staat niet aan mij, maar dit weet ik, dat het van af den dag mijner aankomst tot op heden, mijn ernstig, ijverig en belangstellend streven is geweest, om voor de Kolonie te doen en te zijn al datgeen wat van een goed Gouverneur in billijkheid verwacht mag worden.

Voorts, dat ik dankbaar ben dat door Gods zegen, in het tijdvak van mijn bestuur, voor Curaçao veel goeds en nuttigs mocht worden tot stand gebracht.

Ik gedenk daarbij met groote erkentelijkheid de welwillende medewerking en steun welke ik, in verreweg de meeste gevallen, van U, mijne heeren, heb mogen ondervinden en wil den weinigen tegenstand niet tellen die, voortgekomen, naar wij meenen, uit verschil van inzicht, voor mij slechts een prikkel te meer is geweest, om te volharden in hetgeen ik voor de kolonie goed en nuttig dacht te zijn.

Aanvaardt dus dezen mijnen dank, mijne heeren, en wilt er U van verzekerd houden, dat de belangen der kolonie mij steeds nauw aan het harte zullen blijven liggen, en dat ik voor U en de overige ingezetenen de beste wenschen koester en innig hoop, dat het allen bij voortduur wel mag gaan!

Mijn geëerde opvolger, de Heer BARGE, is geen vreemdeling bij U, maar bekend met de nooden en behoeften der Kolonie, en mag zich reeds verheugen in de genegenheid van velen. Hij zal daarom zeker met niet minder ernst, ijver en belangstelling er naar streven, om de welvaart der Kolonie en van hare bewoners te bevorderen, zoo veel hij kan.

Van geheeler harte hoop en wensch ik, dat met Uwen krachtigen steun, zijn bestuur rijke vruchten zal voortbrengen op elk gebied van maatschappelijk en zedelijk belang, en dat het den Heer BARGE, tevens gegund moge worden, deze kolonie meer en meer in bloei en welvaart te zien toenemen!

Mijne Heeren! Wanneer ik van U ga, zal het zijn met de bede, dat Gods zegen steeds op de Kolonie Curaçao moge rusten!

Ik verzoek den Heer Griffier het door mij gesprokene in de notulen dezer zitting te willen opnemen en sluit de vergadering."

Hierbij word bekendgemaakt, dat krachtens Gouvernements Beschikking van den 10n. dezer N°. 242/10 de frankeerzegels van 2½ cent en 5 cents (koptypus) ingetrokken zijn en dat de nieuwe soorten van dezelfde waarden (cijfertypus op voormelden datum in gebruik zijn gesteld.

Lijst van brieven, die onbestelbaar zyn bevonden:

Wm. H. Hall, Eduardo Henriquez, Rosalio Henriquez, Jesurun & Zoon, E. Lapierre, Karoliena Moratoe, Maria, Geronimo Perez, Carmen de Pelit, Encarnacion Pulgar, C. Bigott Prada, Juan F. Stolk, Valentin Sabbat, Ramon Seijas, Kornelja Tweeboom.

De Commissie door den Gouverneur van Curaçao benoemd tot het afnemen der Examens vermeld in Artt. 29-32 en 45 der Verordening regelende het onderwijs in de Kolonie Curaçao [P. B. N°. 16 A, 1884] bericht, dat zij den Heer H. Haytink tot haren Voorzitter en den Heer F. Agterberg tot haren Secretaris gekozen heeft.

Zij, die dit jaar tot het afleggen van een Examen wenschen toegelaten te worden, moeten zich ingevolge Art. 7 van het Besluit regelende het afnemen der Examens (P. B. N°. 20 A°. 1884) voor 10. Mei of vóór 10. October schriftelijk tot de Examen Commissie wenden, die in de maanden Mei en November op nader te bepalen dagen zitting zal houden in de Openbare School, alhier.

Door de politie werd Donderdag op de maçonnieke begraafplaats een lijk beaard, dat aan de Overzijde uit het water was opgehaald. Het was het lijk van den Franschen geneesheer Léon Teissier, onlangs hier ter stede aangekomen, en die tengevolge van benarde omstandigheden tot zelfmoord verviel. Alvorens de ongelukkige de misdaad pleegde, had hij tot den Procureur-Generaal een schrijven gericht, waarin hij dezen zijn opzet en de redenen ertoe meedeelde. De politie heeft daarop terstond, maar vergeefs getracht, den schrijver op te sporen, zoodat men met grond meent, dat de brief eerst nadat de zelfmoord gepleegd was, den Procureur gewerd.

NEDERLAND.

Omtrent s'Konings gezondheidstoestand wordt het volgende gemeld: Z. M. bevind zich steeds zeer wel. Hij gaat reeds te 9 uren naar zijn slaapvertrek, maar staat ook geregeld vroegtijdig op. 's Morgens en 's avonds, telkens ongeveer 1½ uur lang, houden adjudant-of ordenance-officieren hem gezelschap en bespreken dan o. a. de binnenlandsche aangelegenheden en het politieke nieuws. Hieraan is ook toe te schrijven, dat de hh. van Haren en Van der Zee resp. burgermeester van Driel en van Enschedé de onderscheiding ontvingen (officierskruis van de Eikenkroon) voor hunne flinke houding, bij gelegenheid der onlusten in hunne gemeenten.

— H. M. de Koningin en het Prinsesje ontvingen Zaterdagmiddag om 2 uur mevrouw de douairière gravin Bentinck met twee kleindochtertjes bij zich te paleize.

Reeds om half drie stelde prinses Wilhelmina hare jeugdige bezoeksters, met haar in een open rijtuig gezeten in de gelegenheid hare schatten te bewonderen. Allereerst de vijf pony's, die tot dat doel in de rijbaan werden binnengeleid. Daarop werd een bezoek gebracht aan de witte damherten in de hertenkamp en aan de zich in de nabijheid daarvan bevindende talrijke rashonden. Vervolgens werd het chalet der prinses bezichtigd met zijn rijken inhoud van allerlei aard en met zijn levendige omgeving van kippen, duiven, eenden en konijnen alsook de bijbehoorende bloemen- en druiventrekkassen.

Ter Koninklijk Nederlandsch Localspoor aan het Loo aangekomen, keerden de bezoeksters om 4,48 per Oosterspoor naar Middachten terug, waartoe een hofrijtuig haar naar het station te Appeldoorn overbracht.

— Den 17den April zijn uit Nederland zes Eerw. Zusters Dominicanessen naar St. Martin vertrokken, om zich daar te wijden aan het onderwijs, waarvoor reeds een gebouw is ingericht. Later hopen wij over die inrichting meer bijzonderheden te kunnen mededeelen. Inmiddels wenschen wij den moedigen dochters van den H. Dominicus een voorspoedigen overtocht.

BUITENLAND.

Italie. — Z. H. paus Leo XIII heeft eene apost. prefectuur opgericht in Kameroen, de Duitsche bezitting aan Afrika's westkust, en de geestelijke zorg er van toevertrouwd aan Duitsche ordesgeestelijken.

Het voorstel der regeering, om 3 millioen lires beschikbaar te stellen voor het aanwerven van vrijwilligers voor het Afrikaansche korps, is door de kamer, met 139 tegen 53 stemmen, goedgekeurd.

— De regeering heeft bij de kamer een wetsontwerp ingediend tot oprichting van een standbeeld voor Mazzini te Rome. Voor het Standbeeld van dien revolutionair stelt de koning zelve 100,000 lires beschikbaar. Verder kan de zelfverloochening wel niet gaan, teekent de liberale Perseveranza hierbij aan.

— Menotti Garibaldi, dien de regeering had willen benoemen tot een harer gemachtigden bij de conferentie te Berlijn, maar die geweigerd heeft, heeft thans zijn ontslag als lid der kamer ingediend, niettegenstaande de kamer, met algemeene stemmen, haar leedwezen

---

doena testimonio di inocencia pura, di penitencia rigurosa i di paz interior.

Simon Rym tabata pará su delanti meimei di sala coe un cadena di heroe na su garganta. Su cara flacoe tabata tristoe i bleek, su wowonan debilitá a fundi adén, i duele i arrepentimiento a corcobá su lomba.

Toer hende a keda ketoe, respetuosamente nan a poné nan manoe na otro i nan a fihá nan mirada suplicante riba e gran crucificado, cologá riba cabez dje canónigonan, ora e abad di Sint Pieter a haci senjal di santa cruz i koe él a coeminsá rezá "*Veni Sancte Spiritus*" [bini Spiritu Santo].

Caba e homber santo a lamantá para i él dici coe un voz alegre.

—"Díos ta misericordioso i él ta pordoná es nan koe ta haci misericordia. Porfin e pleito koe a desuní dos di nos principal familia, i koe a producí tanta consecuencia funesta bao di cristiannan fervíente lo caba. Nos no ta tirá culpa ni riba un ni riba otro; nos ta larga na misericordia di Dios pa huzgá nan den eternidad."

I toer e canónigonan a lamantá riba i nan a coeminsá rezá coe un voz medio cantá:

—"¡*Parce, Domini, parce populo tuo!*" (Spaar, Senjor, spaar bo pueblo).

Después dj' esai un diaken a bini coe e santoe boeki di Evangelio, i ora el a caba di toemá bendición, él a canta bao di humo di incienso, e palabranan di Senjor.

—"*Venit enim Filius hominem salvare quod perierat* (ta pa salvá lo ke tabata perdi, koe Jioe di hende a bini).

I na su fin e "*laus tibi Christe*" (alabado sea, Cristo) dje canónigonan a resoná estrepitosamente den e sala di capítulo.

E abad di Sint Pieter a bolbe toema palabra:

—"Pa castigo dje sanger di Hendrik Alijns koe a dramá, Simón Rijm lo trahá un cas di beneficencia na honor di nuestra senjora Sinte Cathrijne. E edificio ayi lo ta pa semper propiedad di descendientenan di familia Alijns; i Rijm lo hurá, koe fó di momento koe el a coeminsá fabricá, lo él doená parientenan di es un koe él a dramá su sanger, toer derecho riba e cas di pober. Alijnsnan lo hurá di nan banda, koe nan ta pordoná i absolvé Simón Rijm por completo, i koe hamás nunca nan lo no pidi ni exigi venganza."

Simon Rijm a camná yega cerca mesa, él poné su manoe temblandoe riba e Santo Evangelio i él a haci su huramento; cabá Alijnsnan a bini i nan a hurá un reconciliación eterna.

I e canónigonan a entoná e ora ayi coe canto alegre di gratitud e psalmo 116, i dj' ayi e reunión a disolvé. Simón Rijm a trahá e cas di beneficencia koe ta existí te awé ainda den Kraanvogelstraat na Gent bao di nomber di "cas di pober di jioenan di Alijns," pasobra él mester keda pa descendientenan di Alijns pa toer eternidad.

Dje Amalia vana i infiel semper mundo tabatin di papia hopi di djéle; hinter stad tabata despreciéle. Toer mama tabata ponéle pa un triste ehemplo na vista di nan jioe muhé: toer tata tabata adverti nan jioe homber di evitá su presencia; toer moza a keda cargá resentimiento coe n'éle, pasobra él a desgraciá dos hoben virtuoso, i toer jongman tabata huyéle manera un culebra venenosa.

Solitaria i abandoná él mester a pasá su vida, i él tabata terriblemente castigá pa su vanidad. Un incendio a destruí su gran rikeza; él mester a dwale di un punto di stad na otro, pasobra toer hende tabata moestrá dede riba dj'éle, i ni hasta nan no kier a concedele e favor chiquito di loebida lo ke a yega di pasá. Dj' asina modi él mester a hiba un vida miserable yen di amargura i di tristeza, i él a envehecé promer koe su tempoe.

Ma ora Simon Rijm a haya tendé algun anja después, koe Amalia tabata droemi maloe, sin yudanza i casi muriendo di hamber arriba na un zolder cerca un verfdó, él a bai cerca e Alijnsnan i él a pidi nan un lugar pa e moza na e cas di pober koe él a trahá.

I e Amalia anteriormente tan bonita i tan rica ma orguljosa i vana, maské com degradante tabata p'éle, mester a gradecí e Dios hustoe, koe nan a concedéle un hoeki den e "Cas di beneficencia di Sinte Cathrijne", na oenda él por a hací penitencia riba picarnan di su huventud.

(*Fin.*)

hierover had te kennen gegeven. Hij heeft eveneens zijn ontslag genomen als lid van den Romeinschen gemeenteraad.

—De buitengewone Engelsche gezant bij het Vaticaan, generaal Simmons zeide aan het diner waartoe hij door Mgr. Kearby, rector van het Iersche college, genoodigd werd in een toost op Z. H. o. a:

"Ik breng hulde aan de uiterste minzaamheid en de vriendschappelijke ontvangst van al de prelaten die mij door Z. H. waren aangewezen om de onderhandelingen, waartoe ik gekomen was, te voeren."

En verder nog: "Mijne zending is bijna ten einde doch ik zal er steeds met buitengewoon genoegen aan terugdenken en ik hoop dat weldra de betrekking tusschen Engeland en den H. Stoel nog op meer algemeene wijze worden aangeknoopt."

Frankrijk. — Eenige bladen wilden eene petitie op touw zetten, om de in-vrijheid-stelling van den Hertog van Orleans te bewerken. De Hertog heeft verzocht, dat men daarvan zal afzien: hij verklaart zich tegen elke politieke agitatie en verwacht, dat zijn vrienden niet van genade zullen reppen. De gevangenschap, zegt hij, is minder hard dan de ballingschap; want de gevangenis is toch in elk geval fransche grond.

Duitschland. — In het paleis van den rijkskanselier is men druk aan het oppakken. Alle toebereidselen worden gemaakt tot een spoedig vertrek naar Friedrichsruhe.

—De *Reichs-Anz.* meldt, dat de minister van koophandel de gedelegeerden ter conferentie over het arbeidersvraagstuk in de congreszaal van het paleis van den rijkskanselier heeft verwelkomd. Hij begon met hun, namens den Keizer, dank te betuigen, en wees op de vroegere uitnoodiging der Zwitsersche regeering, door welker te-gemoet-komende houding eene gelijktijdige behandeling der wenschen van Zwitserland en van den Keizer mogelijk werd gemaakt. Het vraagstuk van den arbeid vereischt aller aandacht. Sedert de vrede onder de bevolking door de concurrentie der industrie bedreigt schijnt, is de oplossing van dat vraagstuk niet slechts eene plicht van menschenliefde, maar ook van staatkundige wijsheid. De gelijke toestand voor alle staten rechtvaardigt de poging, om zich met elkander over de maatregelen daaromtrent te verstaan. In het programma is de omvang aangegeven, binnen welke de technische beraadslagingen, onder voorbehoud van latere beslissingen der verschillende regeeringen, zullen gehouden worden. De spreker eindigde met den wensch, dat de conferentie niet zonder gevolg moge blijven, terwijl de kennis en ervaring der gedelegeerden de overtuiging rechtvaardigt, dat hun arbeid een heilzamen invloed zal hebben. Berlepsch, minister van koophandel en nijverheid, werd bij acclamatie tot voorzitter benoemd.

Drie commissiën zijn gekozen: eene voor den arbeid in de mijnen, eene voor de zondagsrust en eene voor den arbeid van vrouwen, kinderen en jongelieden. Benoemd werden, van de 1e commissie: tot voorzitter, de Pruisische mijningenieur Hauchecorne; van de 2e commissie: tot voorzitter, de vorst-bisschop Kopp, indirekt vertegenwoordiger des Pausen, en tot onder-voorzitter, de Deensche staatsraad Tietgen; van de 3e commissie: tot voorzitter, Jules Simon, en tot onder-voorzitter de Hongaarsche mijningenieur Schneider.

—Op keizerlijk bevel is in de rijkswerkplaatsen te Spandau, een vaste werktijd van niet meer dan 10 uren daags ingevoerd. De werklieden zijn uitgenoodigd, tien gemachtigden te kiezen, die met den waarnemenden directeur der inrichting, majoor Becker, zullen onderhandelen over het regelen van den werktijd en opzeggen van de contracten wederzijds.

—Een buitengewoon blad van het officieele orgaan vermeldt, naast het eervol ontslag van prins Bismarck, de benoeming van generaal Caprivi tot Duitsch rijkskanselier en Pruisisch minister-president en de voorloopige opdracht der leiding van het Pruisische ministerie van Buitenlandsche Zaken aan den Duitschen staatssecretaris voor hetzelfde departement, graaf Herbert Bismarck.

Bismarks zoon blijft dus niet alleen in functie, maar krijgt zelfs een ministers-portefeuille; de keizer moet dan ook op het levendigst wenschen, graaf Bismarck aan zich verbonden te houden, om maar niet den indruk te geven, als zou hij in wrok van de Bismarcken scheiden.

De nieuwe rijkskanselier Caprivi wordt algemeen door de pers met sympathie begroet. Het moet een zeer beschaafd en wetenschappelijk ontwikkeld man zijn, die in de kringen der geleerden veel verkeert en er zijn beste vrienden heeft. Hij is ongehuwd en wordt door allen, die met hem in aanraking zijn gekomen, om zijn aangename vormen en objectiviteit geroemd. In zijn uiterlijk voorkomen moet hij veel gelijkenis hebben met den ouden Bismarck. Ook hij is iemand van groote gestalte, met een karakteristiek kogelrond hoofd, een schraal met haar bezetten schedel, een dikken grijzen knevel en borstelige wenkbrauwen.

In den oorlog van 1870 heeft hij, als hoofd van den generalen staf van het 10e legerkorps roem verworven door een verkenning in het Moezeldal, waardoor het voor zijn korps mogelijk werd gemaakt in den slag van Vionville beslissend op te treden.

Na later een korten tijd gouverneur-generaal te Metz geweest te zijn, werd hij in 1883 tot minister van Marine benoemd, in welk ressort hij zich spoedig inwerkte en de Duitsche torpedovloot te voorschijn riep. Hij was tegen aanschaffing van nieuwe zware gevechtschepen en voor de vorming van een eskader lichte kruisers. In het bijzonder wijdde hij zijn aandacht aan het bijeenbrengen en de opleiding van jeugdige manschappen voor de vloot, daar tijdens zijn optreden aan het hoofd van genoemd departement Duitschland meer schepen dan personeel had, en dit laatste grootendeels uit de binnenlandsche provinciën gerecruteerd moest worden. Hij is een goed spreker, die zich door eenvoud en duidelijkheid onderscheidt.

Naar verzekerd wordt, heeft hij eerst zeer ernstig bezwaar gemaakt, de opvolger te worden van een man als Bismarck, maar eindelijk bijna meer als gehoorzaam soldaat aan het besluit van zijn oppersten bevelhebber gehoor gegeven.

Hij moet buiten elke partij staan en zijn benoeming wordt dan ook beschouwd als een kenteeken van het optreden eener zuivere ambtenaarsregeering zonder eenige partijkleur.

Hoe hoog de keizer Caprivi schat is gebleken uit het kabinetschrijven van 5 Juli 1888, waarbij hij, kort na het overlijden van keizer Frederik op eigen verzoek uit het ambt van minister van Marine ontslagen werd. Toen schreef de keizer: „Ik reken u uit volle overtuiging tot de uitstekendste generaals des legers. Gij hebt in uwe vijfjarige ambtsbekleeding de ontwikkeling der Marine in hooge mate bevorderd en in waarheid zegenrijk gewerkt ten aanzien van de kern van alle militaire zaken, namelijk op den goeden geest in het officierskorps Dat verzekert aan uw naam voor immer een eereplaats in de geschiedenis der Duitsche marine."

De benoeming van Caprivi is ook merkwaardig hierom, wijl er bij zijn aftreden indertijd ernstig verschil van meening bestond tusschen den keizer en hem over de ontwikkeling der marine.

Spanje. — De kamer heeft na eene levendige beraadslaging, met 119 stemmen tegen 74, besloten tot opheffing van 20 gerechtshoven.

Portugal.—Koning Karel heeft aan eene deputatie van studenten, die bij hem kwam aandringen op het ontslag van den Britschen consul te Oporto, geantwoord, dat hij hunne vaderlandsliefde waardeerde en hoopte, dat zijne regeering een besluit zou nemen, overeenstemmend zoowel met het belang des lands als met de wenschen der jongelui.

—Het *J. de Commercio* zegt, dat de ontbonden gemeenteraad van Lissabon een broeinest was van republikeinsche aspiraties, en dat de voorzitter omging met het plan, om eene voorloopige republikeinsche regeering uit te roepen.

Oosterijk-Hongarije.— De Hongaarsche *Staats Ct.* maakt het schrijven openbaar, waarbij door keizer (koning) Frans-Jozef aan Tisza ontslag wordt verleend onder dankbetuiging voor de vaderlandsliefde en helderziendheid, door hem bij de leiding der buitenlandsche aangelegenheden aan den dag gelegd, waarbij Z. M. tevens de hoop uitspreekt, dat Tisza zich aan de openbare aangelegenheden zal blijven wijden.

Het nieuwe ministerie is in de kamer verschenen. Graaf Szapary ontwikkelde het kabinets-programma Hij zeide, dat de regeering zich plaatst op den grondslag van het Oostenrijksch-Hongaarsche verdrag van 1866, dat de buitenlandsche staatkunde handhaven zal, welke sedert 1878 gevolgd is, alsmede het drievoudig verbond, dat overeenstemt met de belangen van Oostenrijk-Hongarije en van de verbonden regeering. Het ministerie zal streven naar het herstel van het evenwicht in de geldmiddelen: het zal in het beheer de gewenschte veranderingen voorstellen, maar geen voorstel doen tot regeling van de wet op het ingezetenschap (quaestie Kossuth.)

—De schoolquaestie is, dank zij het energiek optreden van het Episcopaat, weer aan de orde gesteld. De kardinaal-aartsbisschop van Praag, mgr. Schönborn, heeft in de schoolcommissie van het heerenhuis, in naam van alle Oostenrijksche bisschoppen, de volgende punten voorgelezen, welke naar de prelaten verlangen bij de schoolregeling zullen worden in acht genomen: 1. In de openbare scholen moeten geen katholieke kinderen met andersdenkende worden samengebracht; 2. de onderwijzers van katholieke scholen moeten katholiek zijn, katholiek opgeleid en bekwaam tot het geven van godsdienst- onderwijs; 3. bij de benoeming van geestelijken moet aan de kerkelijke overheid een behoorlijke invloed worden gewaarborgd; 4. het geheele onderricht moet van het katholiek karakter der school doordrongen zijn; 5. het toezicht op de katholieke volksscholen en normaalscholen moet aan de Kerk een behoorlijken waarborg voor het godsdienstig karakter verzekeren. De minister van onderwijs betoogde, dat het noodzakelijk is omtrent deze verlangens het oordeel van den ministerraad te vernemen, en hij verzocht derhalve de commissie hare beraadslagingen te verdagen. Waarschijnlijk zal de regeering, hoewel meer conservatief dan liberaal, het niet willen overnemen, evenmin als zij aan het bekende voorstel van prins Liechtenstein haar steun gaf. Wat er ook gebeure, in elk geval zal het Episcopaat door zijn kloek optreden hebben verkregen, dat de regeering kleur moet bekennen.

Rusland. — *The Times* bevatte dezer dagen een artikel over de wreede behandeling van de gevangenen in Siberië. De Koningin van Denemarken zond het blad aan haar schoonzoon, den Czaar, en deze schreef haar, dat hij een streng onderzoek zou gelasten. Te Tomsk zijn meer gevangenen opgenomen dan de gevangenis mag bevatten.

Belgie. — Koning Menelik van Abyssinië zal zich ten einde, blijk te geven van zijn bepaald voornemen, om den slavenhandel in zijn rijk te keer te gaan, door een eigen gezant laten vertegenwoordigen op het Brusselsche anti-slavernij congres.

Engeland. — In het lagerhuis heeft het kabinet Salisbury eene nederlaag geleden. Ondanks de bestrijding door den minister van oorlog, Stanhope, werd een amendement van Hamley betreffende de uitrusting der vrijwilligers, met 138 tegen 112 stemmen, aangenomen. De Parnelisten riepen daarop, dat de minister moest aftreden; doch Stanhope verklaarde in het uitgebrachte votum niets dan eene politieke partij-manoeuvre te zien, en betreurde het, dat officieren daaraan hadden deel genomen. Hij zou op zijne wijze voortgaan met het uitrusten der troepen, en geloofde, dat in het volgend jaar alle soldaten van repeteergeweren en rookvrij kruit zullen voorzien zijn.

Beieren.—De minister van eeredienst in Beieren, Lutz, verklaart, in antwoord aan de bisschoppen, dat de oud-katholieken de leer van het Vaticaansche Concilie en andere leerstukken der Kerk hebben verworpen, en dat de Beiersche regeering, ofschoon op erkenning van het leerstuk der pauselijke onfeilbaarheid niet formeel het placet verleend hebbende, het toch zijdelings door handelingen en besluiten heeft erkend. Aan de oud-katholieke vereeniging is mitsdien medegedeeld, dat de oud-katholieken in het bisdom Munchen niet meer als leden der Kath. Kerk worden beschouwd. Het ministerie Lutz heeft dus voor het centrum gebukt. Het heeft beloofd, al het zijne te zullen doen, om den vrijen terugkeer der Redemptoristen in het Duitsche rijk (wat Beieren betreft) te verkrijgen; het heeft nu de oudkatholieken verloochend, en bijgevolg is het koninklijke placet wederom een academisch vraagstuk geworden, waar men in de practijk geen last van heeft. Op deze concessiën der regeering zal nu wel eene concessie van het centrum, in zake de vele amendementen op de begrooting van onderwijs, volgen, en de agitatie te Munchen bedaren.

Amerika.—De republikeinsche leden der financiëele commissie uit het congres hebben een wetsontwerp opgesteld, strekkende om de tabaksbelasting met 10½ millioen dollars te verminderen en de suikerrechten met 50 pCt. te verlagen. Men gelooft, dat deze veranderingen te zamen 60 millioen minder ontvangsten zullen te weeg brengen.

—Langs den Mississipi zijn duizenden morgen land overstroomd. Toch luiden de tijdingen algemeenen gunstiger, doordien vorst het dooiweder in het Rotsgebergte verving. Louisiana's afgevaardigden in het congres hebben van de regeering financieele hulp verkregen, om de rivierdammen te versterken. Nabij Helena werden eenige negers betrapt, die bezig waren den dijk door te steken. De dijkwachters vuurden en doodden hen.

NOTICIANAN DI CABEL.

Paris, Abril 12.—E potencianan grandi ta aprobá koe Francia a bloqueá costanan di Dahomey: nan lo mandá aya 800 homber di infanteria di marina.

Gobierno di Canada a resolvé di continuá e *modus vivendi* coe Francia, te ora tempoe di piscamentoe koe ta bini, yegá.

Bruselas. — Rafinadornan di Bélgica ta na favor pa kitá premio riba exportación di sucoe.

Londres. — Partida irlandes a sali ganjá pa un discurso koe Gladstone a haci na estación di ferrocarril na Tring, tocanti e lei pa adquirí terreno na Irlanda; hefenan dje partida liberal ta declará koe e lei koe Balfour a propone, no por ta aceptá.

Nan a recibi un carta na Zanzibar dje explorador africano Dr. Peters.

Paris, Abril 14. Czarewitch i su roeman Jorge tin intención di recorré Rusia i di visitá mucho haf di India pasando pa canal di Suez.

Londres.—*Majestic*, e vapor nobo, a yegá New-York den 6 dia, 10 ora i 30 minuto; ta viaha di mas corticoe koe ta hací.

Vapor *Arrioco* a zink na resulto di un dalmentoe coe e vapor *North Cambria*, cerca costa di Inglaterra; toer tripulación a salvá.

Berlin. — Presupuesto pedi pa guerra ta montá di 40 á 50 miljon di marcos.

Lima. — Ayera eleccionnan pa president a toemá lugar. Tres candidato ta disputá otro. Dr. Rosales, coronel Bermudez i ex-president Piérola. Nan ta keré koe coronel Bermudez lo vencé pa motiboe koe él tin apoyo di ehército.

Paris, Abril 15.—Editor dje courant "*La Cocarde*" ta declará liber dje acusación koe él a publiçá documentonan, koe tin relación coe e proceso di Gen: Boulanger. Lafont ta elihí diputado na Bayonne; Erouin, conservador, koe su elección tabata nula, a sali elihí atrobe na Blaye.

Londres.— Parti di cas di Rothschild na Ayesbury a kimá; masjá cuadro i tapyt di valor ta destruí.

Berlin.— Emperador Wilhelm a visitá emperatriz di Austria día sabra na Wiesbaden.

Lisboa.— Rei i la reina ta haciendo preparativo pa bai visitá nan reino, afin di kita e disgusto koe e cuestion coe Inglaterra na Africa, a produci.

New-York.—Marqués di Tseng. diplomática chino, a moeri.

Paris, Abril 16.—Pruebanan hací na Cherbourg koe e barcoe, koe ta camná bao di awa. a demoestrá koe hende por navega bao di awa coe toer seguridad.

San-Petersburgo. — Un dje gran duquenan di Rusia ta arrestá. pasobra él tin manoe den e propaganda revolucionaria.

Berlin. — Tratado di Samoa ta publicá.

Comerciantenan alemán ta trahando pa trecé un modificación den e lei Mackinley. (koe ta poné traba pa importación di mercancia estranhera na Estados-Unidos).

Bruselas. — Bélgica ta doena garantía pa fia 6 miljon di libra esterlina pa estado di Congo.

Rei Leopold a nengá proposición di Alemania pa bendé posesionnan di Congo pa 4 miljon franc.

Londres.—Stanley a visitá principe di Wales na Cannes.

Madrid. —General Daban ta condená pa ta cera dos luna; él ta nengá di aceptá gracia.

Paris, Abril 17.—Ministro di marina a encarga na industria particular trahamentoe di 30 boto torpedo.

Gobierno di Portugal a larga traha cuater barcoe di heroe na Francia.

Berlin. — Embahador ingles a doena un banquete pa e delegadonan francés na e conferencia obrera; na e ocasión ayí ministro aleman a manifesta, den nomber di emperador, su satisfacción pa e servicionan koe nan a hací na e conferencianan.

Londres.—Trahadonan na docknan di Birmingham a poné trabao abao.

Roma.— Rei Menelik di Abisinia a pidi gobierno italiano di representéle na e conferencia di Congo i el a proponé un tratado koe lo permití tropa italiana di travesa Abisinia pa marcha riba e dervichnan.

Lima.— Doctor Piérola, ex-presidente di Republica, ta arrestá pasobra el a excitá pueblo contra gobierno.

Madrid.— Desorden pa motiboe di arresto di general Daban ta continuá. E partido militar a publicá den courantnan algun carta contra gabinete.

Canovas, Castelar i hopi otro mas, ta indigná riba e halzamentoe militar ayí.

Paris, Abril 18.— Bien pronto e liquidador nobo di Compañía di Canal di Panamá lo publicá informe djé última comisión. El ta haya koe ta posible di caba e Canal pa un compania nobo bao di dirección di homber resuelto i honrado.

E compania mes a ganá e gran premio di 500.000 franc.

Nan a formá un gran banki na Roma coe capital alemán.

Washington.—E congreso Pan americano a aprobá e informe di comisión riba derecho di importación. E informe ta recomendá un tratado di comercio den Estados-Unidos i toer otra nación americana.

Berlin.— Emperador Wilhelm a doena su consentimiento pa kitá e sistema di paspoort na Alsacia i Lorena.

Londres.— Schubbs, agente di "Sister Company," ta arresta pa motiboe di fraude.

Madrid. — Un incendio na fabrica di gas a causa grandi danjo.

VERSCHEIDENHEDEN.

De jonge Hertog van Orleans is ploseling een man van gewicht geworden. In het wassenbeelden museum van Grévin te Parijs prijkt zijn beeld onder die van beroemde tijdgenooten, en volgens een autografen-koerslijstje van *Le Gaulois* is een brief van zijne hand 50 frs. waard, terwijl voor een van zijn vader, den graf van Parijs, 20 frs. voor een van zijn collega-pretendent, Victor Bonaparte 10 frs., en voor een van president Carnot 15 frs. wordt betaald.

Door middel van Edison's phonograaf is onlangs, zooals verhaald wordt —en het is juist iets voor den Amerikaanschen smaak — bij het graf van een predikant in Amerika een lijkrede gehouden met de stem van den overledene zelven. Eerst werd per phonograaf een kerkgezang ten gehoore gebracht en daarna volgde de redevoering van den doode. In tegenstelling met de gewone toespraken van dien aard was dit geen lofrede. De overledene bekende met droefheid zijne fouten en gebreken, en verzocht de toehoorders te bidden voor het heil zijner ziel.

Een echt kunststuk is ll. in het Parlement van Manitoba verricht. Men beraadslaagde over een wetsontwerp, dat hoe langer zoo meer de Fransche taal van het programma van het openbaar onderwijs uitsloot.

De Fransche afgevaardigden hadden besloten hun toevlucht tenemen tot het obstructionisme. Een hunner, de heer Martin, nam het woord, vast besloten, het te houden tot de vergadering, vermoeid, tot den volgenden dag het vervolg van zijn redevoering zou uitstellen, die hij zich vast voornam nog enkele dagen voor te zetten.

De Engelsche meerderheid had besloten hem in geduld niet toe te geven. Ondersteund door de aanmoedigingen zijner vrienden, die hem nu en dan eenige ververschingen aanboden, sprak de heer Martin negen uur achter een stuk, maar moest toen, doodaf, ophouden.

Het amendement, dat hij voorgesteld had, werd met 19 tegen 7 stemmen verworpen en zoo was dus al zijne welbespraaktheid nutteloos geweest.

Een Apotheker, die blijkbaar veel tijd heeft, berekend uit verschillende gegevens, dat er in Groot-Brittanië en Ierland dagelijks 5.643.961 pillen geslikt worden. Dit geeft een pil per week per hoofd der bevolking, en schat men het gemiddelde gewicht van één pil op 3 grein, dan wordt het jaarlijks verbruik 178,000 kilo of genoeg om 36 gewone spoorwagens te vullen; een trein welk slechts door twee krachtige machines kan getrokken worden. Op een rij geplaatst, zou men daarmede een 6500 mijlen lange lijn vormen, een afstand van Liverpool naar New York en terug.

Het verbruik van pillen is in den laatsten tijd in Groot-Brittanië en Ierland zeer toegenomen, en er bestaan groote fabrieken, waar niets dan pillen gemaakt worden.

In Engeland zijn uitstekend geslaagde proeven genomen met een nieuw model hoefijzers zonder nagels, die thans bij het leger in gebruik zijn, en met een eenvoudigen stalen band aan den hoef worden bevestigd. De band wordt over de kroon om de voet gelegd en daarna met een stalen haak met het teengedeelte van het ijzer verbonden. Aan dit laatste zijn drie kleine verhoogingen aangebracht, welke in den hoef gelaten kunnen worden om het verschuiven tegen te gaan.

Ieder soldaat kan na een kort onderricht met behulp van een hamer of steen in 3 a 4 minuten, een nieuw ijzer aanleggen. Het nieuwe ijzer, dat licht, duurzaam en goedkoop is, laat den hoef volkomen vrij, zich uit te zetten en te groeien.

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT E HIJOS, Curaçao.